

Η Ιεραποστολική Στέγη δίπλα στους μαθητές του Σασαμάμπο

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Στην καρδιά της Τανζανίας, στο μικρό και ξεχασμένο χωριό Σασαμάμπο, εκεί όπου η καθημερινότητα είναι σκληρή και ο αγώνας για επιβίωση διαρκής, μια ακτίνα ελπίδας και αγάπης έλαμψε πρόσφατα για δεκάδες μικρούς μαθητές. Ήταν η στιγμή που η ιεραποστολική διακονία ενώθηκε με την παιδεία και η φιλανθρωπία ντύθηκε με παιδικά χαμόγελα.

Ο Σύλλογος «Ιεραποστολική Στέγη Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω», πάντα αφοσιωμένος στη στήριξη του φιλανθρωπικού και μορφωτικού έργου της Ιεράς Επισκοπής Αρούσας και Κεντρικής Τανζανίας, οργάνωσε μια ακόμη ουσιαστική δράση, με σκοπό να προσφέρει στους μαθητές τα βασικά εργαλεία της γνώσης και της αξιοπρέπειας.

Με την ευλογία του Θεοφιλεστάτου **Επισκόπου Αρούσας κ. Αγαθονίκου**, μοναχές της Ιεράς Μονής Ταξιάρχη Μιχαήλ του Κινταμάλι και κληρικοί της

Επισκοπής, επισκέφθηκαν το τοπικό **Δημοτικό Σχολείο στο Σασαμάμπο**, φέρνοντας μαζί τους σχολικές τσάντες, τετράδια, μολύβια, στυλό, στολές, μπογιές και άλλα σχολικά είδη για τα παιδιά.

Η δράση αυτή πραγματοποιήθηκε χάρη στη γενναιόδωρη προσφορά της Ιεραποστολικής Ομάδας από τη Στουτγκάρδη της Γερμανίας, με επικεφαλής την κα Σάρα Αμανατίδου, στην οποία οφείλουμε βαθιά ευγνωμοσύνη.

Τα παιδιά υποδέχτηκαν την αποστολή με τραγούδια, χορούς και βλέμματα γεμάτα λαχτάρα και ελπίδα. Η χαρά τους ήταν απερίγραπτη — όχι μόνο για τα υλικά αγαθά που έλαβαν, αλλά γιατί ένιωσαν ότι κάποιος ενδιαφέρθηκε πραγματικά γι' αυτά.

Όμως, όσο δυνατή ήταν η χαρά, τόσο οδυνηρή ήταν και η αποκάλυψη της καθημερινής πραγματικότητας που βιώνουν αυτά τα παιδιά.

Η σκληρή αλήθεια πίσω από τα παιδικά χαμόγελα

Το Δημοτικό Σχολείο στο Σασαμάμπο βρίσκεται σε εξαιρετικά άθλια κατάσταση, χωρίς καμία υπερβολή. Οι περισσότερες αίθουσες δεν έχουν πάτωμα, παράθυρα ή θρανία. Το μόνο που υπάρχει είναι οι τοίχοι και ένας πίνακας. Τα παιδιά καθισμένα οκλαδόν στο χώμα, προσπαθούν να γράψουν στα γόνατά τους ή απευθείας πάνω στη γη. Αυτή είναι η “τάξη” τους.

Τα παράθυρα είναι απλές τρύπες στους τοίχους· **χωρίς τζάμια, χωρίς παντζούρια, χωρίς προστασία.** Σε ημέρες βροχής, η υγρασία και το νερό παντού. Η λάσπη ανακατεύεται με τις παιδικές τσάντες, τα τετράδια και τα ρούχα. Τα παιδιά μένουν βρεγμένα, εκτεθειμένα και ευάλωτα. Τις υπόλοιπες ημέρες η σκόνη και ο καύσωνας κάνουν τη μάθηση σχεδόν αδύνατη. Κι όμως, υπό αυτές τις συνθήκες, μικροί μαθητές και αφοσιωμένοι δάσκαλοι προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανή τη φλόγα της γνώσης.

Η κατάσταση είναι ακόμα πιο δύσκολη για τις μικρότερες τάξεις. Το νηπιαγωγείο, η Α' και η Β' Δημοτικού δεν διαθέτουν καν δικές τους αίθουσες. Τα μικρά παιδιά αναγκάζονται να κάνουν μάθημα σε απογευματινές ώρες, δανειζόμενα τις αίθουσες των μεγαλύτερων τάξεων. Αυτό σημαίνει περιορισμένο διδακτικό χρόνο, αποσυντονισμό και εμπόδια στην ομαλή διεξαγωγή της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δεν υπάρχουν τουαλέτες ή βασικές υποδομές υγιεινής. Τα παιδιά εκτίθενται σε ασθένειες, κινδύνους και καθημερινή ταπείνωση. Αυτή η έλλειψη δεν είναι απλώς φτώχεια. Είναι προσβολή στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Το πιο οδυνηρό είναι ότι οι εκπαιδευτικοί, παρ' όλη την αυτοθυσία τους, διδάσκουν σε έναν χώρο που δεν προάγει τη μάθηση, αλλά τον αναλφαβητισμό. Πώς να συγκεντρωθεί ένα παιδί όταν κάθεται στο βρεγμένο χώμα; Πώς να πιστέψει σε ένα καλύτερο αύριο, όταν σήμερα δεν έχει μολύβι, φως, θρανίο, ασφάλεια;

Ο διευθυντής του σχολείου, μαζί με τους δασκάλους, ευχαρίστησαν συγκινημένοι για τη μέριμνα της Ορθοδόξου Εκκλησίας για το εκπαιδευτικό έργο. Παρέθεσαν ένα λιτό αλλά θερμό κέρασμα στην αποστολή και, με αξιοπρέπεια, ανέπτυξαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Παρέδωσαν, επίσης, επίσημη επιστολή προς τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο κ. Αγαθόνικο, εκφράζοντας τόσο τη βαθιά τους ευγνωμοσύνη όσο και την παράκληση για την ανακαίνιση του σχολείου και των αιθουσών διδασκαλίας.

Οι μοναχές και οι ιερείς, συγκλονισμένοι από τη σκληρή πραγματικότητα, δεν έμειναν απαθείς. Προσέφεραν άμεσα κάποια χρήματα για την κατασκευή χώρων υγιεινής, ώστε να δοθεί τέλος σε μία καθημερινή ντροπή που δεν αξίζει σε κανένα παιδί.

Μαζί ανακαινίζουμε το Δημοτικό Σχολείο στο Σασαμάμπο

Η παιδεία δεν είναι προνόμιο· είναι θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα και όλα τα παιδιά του κόσμου έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης πρόσβασης σε αυτή.

Ο Σύλλογός μας, η Ιεραποστολική Στέγη Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω, απευθύνει θερμή έκκληση σε όλα τα μέλη, στους φίλους και δωρητές, αλλά και στην ευρύτερη εκπαιδευτική και εκκλησιαστική κοινότητα, να στηρίξουν την ανακαίνιση του Δημοτικού Σχολείου στο χωριό Σασαμάμπο.

Μαζί μπορούμε να μεταμορφώσουμε έναν ερειπωμένο χώρο σε ένα πραγματικό σχολείο. Να προσφέρουμε αξιοπρεπείς αίθουσες, θρανία, κουφώματα, στέγη, φως, ελπίδα. Να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που θα εμπνέει και θα ενθαρρύνει. Ας φτιάξουμε έναν χώρο όπου τα παιδιά θα μπορούν να ονειρεύονται, να δημιουργούν, να πιστεύουν σε ένα καλύτερο αύριο. Ας ενώσουμε τις καρδιές και τις δυνάμεις μας. Ας σταθούμε δίπλα τους. Ας γίνουμε εμείς η αφορμή της αλλαγής που περιμένουν.

Το Σασαμάμπο μας χρειάζεται...

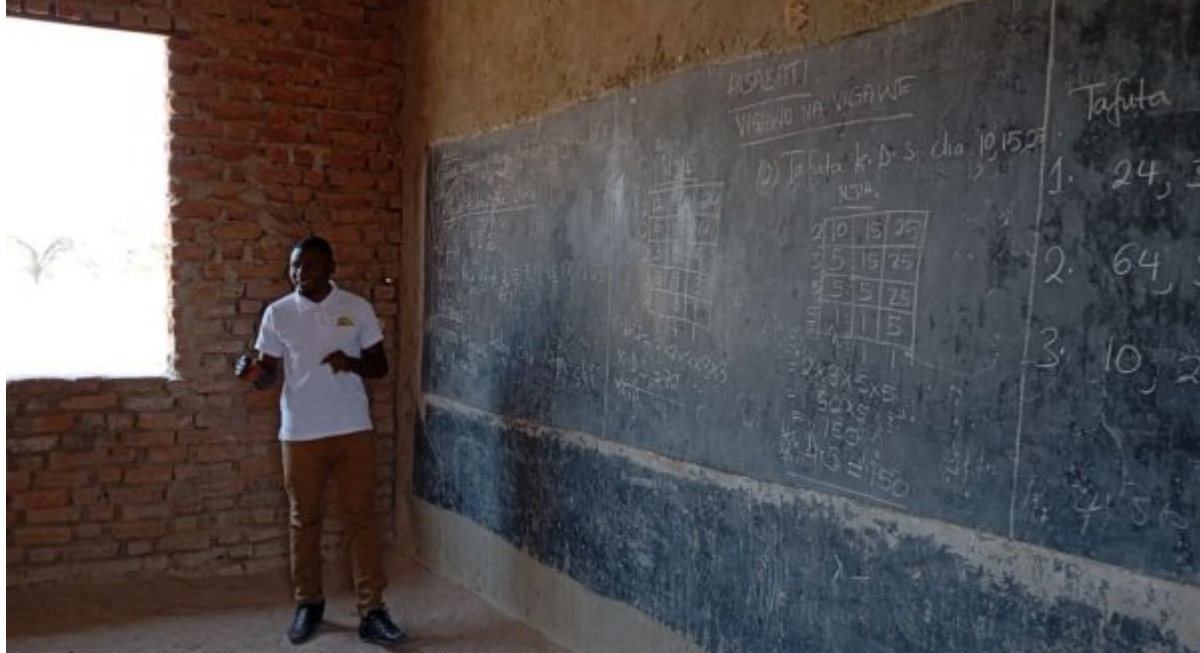

Πηγή: Ιεραποστολική Στέγη